

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/23/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615213766
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6615213766.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci starostlivosti o maloleté deti 1. J. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, 2. F. Q., narodená XX. XX. XXXX, bytom ako otec, deti rodičov matky J. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom U. Z. XX, t. č. ul. L. Z. XX, X., štátne občianstvo SR, zastúpená JUDr. Erikou Golskou, advokátkou, so sídlom T. G. Masaryka 29, 984 01 Lučenec, otca Y. Q., narodený XX. XX. XXXX, trvale bytom Y. Z. XX, XXX XX U., štátne občianstvo SR, zast. JUDr. Michalom Matalom, advokátom, so sídlom M. Rázusa 19, 984 01 Lučenec, maloleté deti zastúpené kolíznym opatrovníkom ÚPSVaR K. v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 5P/59/2015-69 zo dňa 12. 02. 2016,

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch týkajúcich sa úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej F. Q., nar. XX. XX. XXXX a vo výroku o náhrade trov konania z r u š u j e a v tejto časti vec v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým rozsudkom súd návrh matky maloletých detí na zmenu rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 18. 08. 2015 č. k. 9P/40/2015-24 vo výroku, ktorým maloletá F. Q. bola zverená do osobnej starostlivosti otca zamietol. Rozsudok okresného súdu v časti vyživovacej povinnosti matky k maloletej F. zmenil tak, že vyživovaciu povinnosť matky k maloletej F. Q. zvýšil zo sumy 30 Eur mesačne na sumu 40 Eur mesačne od 12. 02. 2016 s tým, že výživné je matka povinná zasielať k rukám otca maloletého dieťaťa vždy do 20-tého dňa každého mesiaca mesačne vopred. Upravil styk matky s maloletou F. Q. tak, že táto je oprávnená stykať sa s maloletým dieťaťom každý týždeň od piatku od 15.00 hod., do najbližšej nedele do

17.00 hod. s tým, že matka dieťa prevezme každý piatok v škole, ktorú dieťa navštevuje v určenom čase a otcovi dieťa vráti pred domom, kde dieťa s otcom bývajú, v určenom čase. V dňoch keď sa nevyučuje, matka prevezme dieťa pred domom, kde dieťa s otcom bývajú. Uložil obidvom rodičom povinnosť rešpektovať túto úpravu styku s tým, že otec je povinný dieťa matke odovzdať v určenom čase a na určenom mieste a matka po ukončení styku s dieťaťom, dieťa otcovi vráti taktiež na určenom mieste a v určenom čase. Vo vzťahu k maloletému J. Q. súd zmenil rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9P/40/2015-24 zo dňa 18. 08. 2015 tak, že maloletého J. Q. zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Otcovi maloletého dieťaťa uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého J. Q. mesačne sumou 60 Eur od 12. 02. 2016, ktoré výživné je otec povinný zasielať k rukám matky dieťaťa vždy do 20-tého dňa každého mesiaca mesačne vopred. Súd styk otca s maloletým J. Q. neupravil. Súd uložil maloletému J. Q. a rodičom maloletého dieťaťa Y. Q. a J. K. výchovné opatrenie podrobiť sa psychologickému poradenstvu. O trovách konania rozhodol tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Vo vzťahu k návrhu matky na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej F. Q. súd uviedol, že v priebehu konania neboli zistené žiadne zmeny ani na strane rodičov, ani na strane dieťaťa, ktoré by odôvodňovali zmenu zverenia dieťaťa do osobnej starostlivosti druhého rodiča s poukazom na

to, že úprava rodičovských práv a povinností k maloleťmu dieťaťu bola predmetom súdneho konania vedeného u Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9P/40/2015-24 zo dňa 18. 08. 2015, keď rozsudkom súdu bola schválená dohoda rodičov o výkone rodičovských práv a povinností tak, že obidve maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti otca a matka maloletých detí bola zaviazaná prispievať na výživu maloletého J. Q. mesačne sumou 50 Eur a na výživu maloletej F. Q. mesačne sumou vo výške 30 Eur, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa

28. 08. 2015. Súd v odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že otec s maloletou F. bývajú v rodinnom dome v obci Y., ktorého rekonštrukciu otec dieťaťa ukončil v roku 2015. Matka maloletých detí sa vydala, býva v spoločnej domácnosti so svojim terajším manželom a jeho tromi maloletými deťmi, pričom obývajú suterén rodinného domu kde sa nachádza ústredné kúrenie, vodovod, tri izby a kuchyňa. Súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že u otca sú vytvorené vhodnejšie výchovné prostriedky pre výchovu maloletej F. vrátane zabezpečenia stability výchovného prostredia, prostredia v rodine a zabezpečenia pravidelnosti pri plnení školských povinností. Súd vykonal dokazovanie okrem iného aj výsluchom maloletej F., výsluchom svedkov vo vzťahu k zabezpečeniu starostlivosti o maloleté deti rodičmi, hodnotením maloletej F. zo O. L.

L. V. K..

Proti rozsudku prvostupňového súdu vo výrokoch týkajúcich sa výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej F. Q. v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie matka maloletého dieťaťa s poukazom na to, že v konaní došlo k vade uvedenej

v § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. a to, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav s poukazom aj na ust. § 205 ods. 2 písm. c) O. s. p. z dôvodu, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené. V odôvodnení rozhodnutia matka maloletých detí uviedla, že v konaní Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9P/40/2015 súhlasila s rodičovskou dohodou, keď k rodičovskej dohode pristúpila po dlhotrvajúcich úvahách a jej snaha vynechať maloleté deti z riešenia ich vzájomných problémov s otcom detí, predovšetkým nepodrobovať ich účasti v súdnom konaní. K uzatvoreniu rodičovskej dohody predchádzal prísľub otca detí, že jej v styku s deťmi nikdy nebude brániť; aj napriek tomu, že už nebudú žiť v spoločnej domácnosti, na výchove detí sa budú podieľať rovnakou mierou. Reálna situácia už od vynesenia rozsudku však bola iná. Poukázala na to, že z týchto dôvodov nebola úprava styku s maloletou F.. Po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku však otec jej stretnutia s dcérou obmedzil; keď sa snažila s dcérou stretávať aspoň v škole, bolo jej povedané, že otec prikázal učiteľkám, aby takéto stretnutia jej neumožnili. Napriek zákazu zo strany pedagógov v ranných hodinách dcéru v škole navštevovala, keďže má za to, že v tomto veku matku veľmi potrebuje. F. sa stretnutiam vždy teší, prejavujú si vzájomnú lásku. Dôvodom jej návštev postupom času sa stalo aj to, že si všimla, že dcéra chodí do školy neupravená, v špinavom ošatení, s neučesanými vlasmi, čo jej ako matke dieťaťa vadí a preto jej takmer každé ráno do školy odnesie čisté oblečenie. Vzniknutý stav pramení zrejme z toho, že otec dieťaťa žije v domácnosti so svojou matkou, ktorá má však už XX rokov a je sama chorá a nedokáže dostatočne zabezpečiť tzv. „ženské“ práce v dome ako je varenie, pranie, pravidelná hygiena a starostlivosť o dieťa. Otec vykonáva náročné povolanie T. N., ktoré ho značne časovo obmedzuje na úkor starostlivosti o maloletú F.. Nezriedka sa stalo, že dcéra jej hovorila, že musela ísť s ockom na pracovné stretnutie v popoludňajších hodinách, pretože ju nemal s kým nechať. Aj tento reálny zážitok dieťaťa je dôkazom toho, že otec už zrejme s poukazom na vysoký vek a nepriaznivý zdravotný stav nedôveruje svojej matke v otázke starostlivosti o maloletú F. a radšej dieťa vezme so sebou na pracovné stretnutie. Maloletá jej tiež spomínala, že keď bola doma iba so svojou starkou, ušla jej k susedom a starká si to podľa vyjadrenia dieťaťa ani nevšimla. Útek dieťaťa svedčí o tom, že dieťa sa v spoločnosti starej matky necíti dobre, nudí sa. Útek dieťaťa z domu považuje za veľké riziko z dôvodu nebezpečenstva, ktoré F. hrozí. Práve eliminovanie rizík je jednou z úloh starostlivosti o dieťa, ktorú v prípade F. má zabezpečovať jej otec. Za nevhodné pre maloleté dieťa považuje aj to, že otec maloletú F. často berie do miestneho pohostinstva, čo bolo potvrdené aj svedeckou výpoveďou R. L.. F. jej o týchto návštevách v pohostinstvách zvykne povedať spôsobom, že „maminka ty sa budeš hnevať, ale zasa sme s ockom boli na drink“. S dcérou sa snaží pravidelne kontaktovať aj telefonicky, avšak aj tento spôsob komunikácie býva málokedy úspešný, keďže maloletá nemá vlastný telefón, zvykne telefonovať na mobil otca dieťaťa, avšak v obci Y. je slabý signál. Pokiaľ volá na pevnú linku do domácnosti, málokedy sa stane, že jej telefón niekto zdvihne. Napriek všetkým uvedeným skutočnostiam súd v odôvodnení svojho rozsudku konštatoval, že u otca sú vytvorené vhodnejšie podmienky pre výchovu maloletej F., vrátane zabezpečenia stability výchovného prostredia, prostredia v rodine a zabezpečenia pravidelnosti pri plnení školských povinností,

pri ktorom tvrdení súd zrejme vychádzal zo stanoviska zástupkyne kolízneho opatrovníka maloletých detí. Namietala, že zástupkyňa kolízneho opatrovníka podala do súdneho konania správu napriek tomu, že v priebehu konania nebolo vykonané miestne šetrenie za účelom zistenia vhodnosti podmienok na výchovu maloletej F.. Dôsledkom nedostatočne zisteného skutkového stavu vyplývajúceho z absencie miestneho šetrenia je aj nepravdivé tvrdenie o tom, že v súčasnosti býva matka v suteréne rodinného domu v X. s malými oknami, čo podľa stanoviska zástupkyne kolízneho opatrovníka vyhovuje skôr bývaniu dočasného charakteru. Toto tvrdenie sa nezakladá na pravde, pretože už v návrhu na začatie súdneho konania dňa 18. 09. 2015 uviedla, že spolu s manželom obývajú trojizbový byt, pričom tento byt je vo vlastníctve rodičov jej manžela, o čom predložila výpis listu vlastníctva a čestné prehlásenie rodičov jej manžela týkajúce sa užívania nehnuteľnosti. Doložila fotografie pre vykreslenie skutkovej situácie v jej domácnosti. Absencia miestneho šetrenia zo strany zástupcu kolízneho opatrovníka maloletých detí podľa jej názoru znevýhodnila podmienky na výchovu maloletej F. na jej strane a naopak zvýhodnila podmienky na výchovu dieťaťa na strane otca, pretože pokiaľ by bolo vykonané šetrenie, bolo by ním zistené, že rekonštrukcia rodinného domu, ktorý vlastnícky patrí matke otca dieťaťa, k dnešnému dňu nie je ukončená. Maloletá F. obýva miestnosť, ktorá má slúžiť ako kuchyňa, pričom otec maloletej dcéry tvrdí, že bude mať vlastnú izbu v podkroví, avšak s výstavbou podkrovia sa ku dnešnému dňu ani nezačalo. Kuchyňa v domácnosti otca dieťaťa nie je súčasťou rodinného domu, na varenie sa používa letná kuchynka. Predložila fotografie z domácnosti otca dieťaťa. Poukázala, že v spoločnej domácnosti s ňou a jej manželom bývajú tri deti z predchádzajúceho manželstva jej manžela vo veku XX, XX a XX rokov, pre maloletú F. je pripravená samostatná izba. Maloletá ma veľmi dobré vzťahy so všetkými deťmi žijúcimi v ich domácnosti, rovnako vzťahy týchto detí k F. sú dobré. V domácnosti otca, kde maloletá v súčasnosti žije, nie sú iné deti a žiadne deti nie sú ani v susedstve, teda maloletá nemá primeranú kamarátku, ktorú ako dievča vo svojom veku potrebuje mať. Za nedostatok v rámci dokazovania realizovaného prvostupňovým súdom považuje aj skutočnosť, že vo veci nebolo vykonané znalecké dokazovanie, pričom dôvodnosť znaleckého dokazovania vidí v tom, že maloletá F. pri stretnutiach s ňou hovorí, že chce bývať spolu s ňou a bratom J.. Pokiaľ zástupkyňa kolízneho opatrovníka s maloletou F. vykonala pohovor, či už za účasti otca dieťaťa, resp. dieťa bolo na pohovor sprevádzané otcom, z ktorého dôvodu neprejavilo svoje slobodné rozhodnutie v otázke starostlivosti oň. Znalecké skúmanie by bolo vykonané odborníkom z oboru detskej psychológie, ktorý by vedel rozpoznať, či dieťa vyjadruje svoju slobodnú vôľu, alebo len tlmočí vôľu otca vo svojich vyjadreniach. Z týchto dôvodov navrhla vo veci vykonať znalecké dokazovanie. Matka maloletých detí navrhla, aby súd rozsudok okresného súdu v častiach napadnutých jej odvolaním zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, pričom navrhla vykonať znalecké dokazovanie ohľadom zverenia maloletej F. do jej osobnej starostlivosti. V prípade, ak vykonaným znaleckým dokazovaním bude preukázané, že zverenie maloletej F. Q. do jej osobnej starostlivosti je v záujme maloletého dieťaťa, navrhla, aby súd zmenil rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 9P/40/2015-24 zo dňa 18. 08. 2015 v časti o výchove a výžive maloletej F. Q. tak, že maloletá F. bude zverená do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude dieťa zastupovať a spravovať jej majetok, otec bude povinný prispievať na výživu maloletej F. sumou 40 Eur mesačne vždy do 20-tého dňa každého mesiaca mesačne vopred tým, že súd styk otca maloletého dieťaťa s maloletou neupravuje.

K podanému odvolaniu sa otec maloletého dieťaťa nevyjadril.

Kolízny opatrovník maloletého dieťaťa v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol vo vzťahu k tvrdeniu matky v odvolaní o absencii miestneho šetrenia zo strany kolízneho opatrovníka, že majú za to, že pomery na strane otca boli prešetrené dňa 16. 07. 2015 a 09. 10. 2015, kedy bolo konštatované, že pomery na strane otca sa nezmenili. Prešetrenie pomerov na strane matky bolo vykonané dňa 16. 07. 2015 na adrese X., M. R. L. XXX/XX, kde bol prítomný v tom čase partner matky dieťaťa R. K.. V tom čase rodina žila v podnájme v bytovej jednotke, ktorá sa nachádza v rodinnom dome, ktorého vlastníkom je B. Y., bytom X.. Najnižšie podlažie rodinného domu je zapustené z 2/3 v zemi. Okná miestností sú rozmerov cca 40cm x 80 cm, na základe čoho bolo konštatované, že bytová jednotka sa nachádza v pivničných priestoroch. Dňa 20. 07. 2015 matka maloletého dieťa bola predvolaná na úrad z dôvodu, aby sa vyjadrila k uvedenej veci. Následné šetrenie v domácnosti matky bolo vykonané dňa 18. 01. 2016 na adrese X., L. č. X z dôvodu, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 32P/12/2013-73 zo dňa 04. 06. 2013 súd nariadil nad maloletými deťmi L., T. a R. K. výchovné opatrenie - dohľad. V tom čase sa kolízny opatrovník dozvedel, že na strane matky maloletého dieťaťa došlo ku zmene, nakoľko matka maloletých detí na súdnych pojednávaní o zmene bydliska nehovorila. Z ich pohľadu bytové pomery nie sú dôvodom pre zverenie maloletej F. do

starostlivosti otca. Vo veci vykonaného pohovoru s maloletou F. majú za to, že dňa 16. 07. 2015 bol v domácom prostredí vykonaný pohovor s maloletou F. bez prítomnosti otca maloletej, kedy maloletá F. uviedla, že chce ostať žiť s otcom a matku chce navštevovať. Šetrenia a pohovor s dieťaťom boli vykonané bez predchádzajúceho upovedomenia otca maloletého dieťaťa. Následne súd považoval za potrebné vypočuť maloletú F. na súdnom pojednávaní dňa 11. 01. 2016. Na základe uvedeného, kolízny opatrovník nenavrhol znalecké dokazovanie z dôvodu, že maloleté dieťa bolo opakovane vypočuté a nie je v záujme maloletého dieťaťa, aby sa porobilo znaleckému dokazovaniu, ktoré môže pôsobiť na dieťa stresujúco. Kolízny opatrovník trvá na svojich vyjadreniach zo súdnych pojednávaní a navrhuje odvolanie matky zamietnuť a rozsudok č. k. 5P/59/2015-69 zo dňa 12. 02. 2016 potvrdiť.

V dôsledku odvolania podaného matkou maloletých detí krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v medziach daných ust. § 212 ods. 2 písm. a) O. s. p. a v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania, rozsudok okresného súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. zrušil a vec v zrušenej časti vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na potvrdenie rozsudku okresného súdu v napadnutej časti v zmysle § 219 ods. 1 O. s. p., ani na jeho zmenu v zmysle § 220 O. s. p. Treba prisvedčiť odvolateľke, že rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti trpí vadami z dôvodu, že okresný súd nedostatočne zistil skutkový stav, na ktorý potom nesprávne aplikoval právny predpis a to predovšetkým vo vzťahu k zisteniu pomerov na strane obidvoch rodičov maloletého dieťaťa, ako aj samotného maloletého dieťaťa. Zároveň odvolací súd uvádza, že pokiaľ súd ustálil, že u otca sú vytvorené vhodnejšie výchovné podmienky pre výchovu maloletej F. vrátane zabezpečenia stability výchovného prostredia, prostredia v rodine a zabezpečenia pravidelnosti pri plnení školských povinností, tento svoj záver žiadnym spôsobom nezodôvodnil, keď tomuto záveru v odôvodnení rozhodnutia prvostupňového súdu predchádza iba opis zisteného skutkového stavu bez zhodnotenia jednotlivých dôkazov, ktoré v konaní vykonané prvostupňovým súdom boli. Z tohto dôvodu možno pričítať odôvodneniu rozsudku prvostupňového súdu aj vadu nepreskúmateľnosti, ktorá zakladá dôvod pre zrušenie prvostupňového rozsudku v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. Odvolací súd však s prihliadnutím na obsah odvolania uvádza, že prvostupňový súd predovšetkým nedostatočne zistil skutkový stav. Nepochybne z obsahu spisu vyplýva, že kolíznym opatrovníkom v priebehu konania pred prvostupňovým súdom v tejto súdnej veci nebola podaná žiadna správa o šetrení pomerov u rodičov maloletého dieťaťa a ani správa o vykonanom pohovore. Tomuto nasvedčuje napokon aj tvrdenie alebo skutočnosti uvádzané kolíznym opatrovníkom vo vyjadrení k odvolaniu matky, z ktorého nepochybne vyplýva, že pomery u otca maloletého dieťaťa vrátane vykonaného pohovoru s maloletým dieťaťom boli preskúmané a pohovor bol vykonaný ešte pred začatím súdneho konania v tejto veci. Šetrenie u matky maloletého dieťaťa bolo vykonané v súvislosti s vecou, ktorá nie je predmetom tohto konania, ale súvisí s otázkou realizácie dohľadu, ktorý bol nariadený u maloletých detí manžela matky maloletého dieťaťa. Zároveň z podaného odvolania vyplýva, že pomery a to predovšetkým bytové pomery u matky maloletých detí už v čase rozhodovania boli iné, než z akých vychádzal pri rozhodnutí súd prvostupňového súdu. Aj keď bytové pomery sami o sebe sú iba jedným z kritérií pri rozhodovaní súdu v otázke zverenia maloletého dieťaťa niektorému z rodičov maloletého dieťaťa, je pre náležité zistenie skutkového stavu nepochybne potrebné tieto bytové pomery riadne preskúmať, predovšetkým za situácie, že z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového súdu je zrejmé, že bytovým pomerom, avšak len na strane matky maloletého dieťaťa sa súd venoval, keď v odôvodnení rozhodnutia uvádzal stanovisko kolízneho opatrovníka vo vzťahu k bytovým pomerom matky maloletého dieťaťa s tým, že táto bytová jednotka vyhovuje skôr bývaniu dočasného charakteru. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že vykonaným dokazovaním a to výpoveďou svedkyne R. L. bola spochybnená náležitá starostlivosť otca o maloleté dieťa, ktorú námietku v konaní pred prvostupňovým súdom uplatňovala aj matka maloletého dieťaťa. Prvostupňový súd sa však s touto námietkou žiadnym spôsobom nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia, pričom z obsahu spisu tiež vyplýva, že bližšie ani neskúmal, či otec maloletého dieťaťa zabezpečuje maloletej F. náležitú osobnú starostlivosť s prihliadnutím predovšetkým na tvrdenia, že aj s maloletým dieťaťom navštevuje miestne pohostinstvo. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že hoci právny zástupca otca maloletého dieťaťa v záverečnej reči na pojednávaní dňa 01. 02. 2016 uviedol okrem iného aj to, že matka už aj vzhľadom na svoju pracovnú dobu nie je schopná zabezpečiť dieťaťu potrebnú pravidelnosť, v konaní pred prvostupňovým súdom vôbec nebola zistená pracovná doba matky u nového zamestnávateľa. Vzhľadom už na hore uvedené dospel odvolací súd k názoru, že prvostupňový súd nedostatočne zistil skutkový stav. V ďalšom konaní bude potrebné, aby prvostupňový súd venoval náležitú pozornosť šetreniu pomerov obidvoch rodičov a maloletého dieťaťa

a to aj prostredníctvom vykonania šetrenia prostredníctvom kolízneho opatrovník v mieste bydliska otca maloletého dieťaťa, matky maloletého dieťaťa, opakovaným vykonaním pohovoru kolízneho opatrovníka s maloletým dieťaťom, ktorý bude smerovať aj k otázke zabezpečovania osobnej starostlivosti o maloleté dieťa otcom maloletého dieťaťa ako aj matky maloletého dieťaťa, vzťahom maloletého dieťaťa ku každému rodičovi. Výsluchom otca a matky dieťaťa súd po poučení podľa § 131 O. s. p. súd zistí, pracovnú dobu oboch rodičov, zistí ako ten, ktorý z rodičov zabezpečuje alebo je schopný zabezpečiť starostlivosť o maloleté dieťa v čase plnenia pracovných povinností, zistí aj okolnosti o tvrdených návštevách pohostinstva zo strany otca vrátane návštevy pohostinstva otca s maloletým dieťaťom. Súd zároveň zistí, akým spôsobom by matka mienila v budúcnosti zabezpečiť návštevu základnej školy. V prípade, že takto doplnené dokazovanie nebude dostatočným podkladom pre rozhodnutie o návrhu matky, súd vo veci nariadi znalecké dokazovanie na zistenie, u ktorého z rodičov existujú lepšie osobnostné predpoklady pre riadnu výchovu a zabezpečenie všestranného vývoja maloletého dieťaťa do budúcnosti. Následne na náležite zistený skutkový stav vykoná právne posúdenie v súlade s ustanoveniami Zákona o rodine.

Vzhľadom už na hore uvedené, odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v napadnutých výrokoch týkajúcich sa výkonu rodičovských práv a povinností vo vzťahu k maloletej F. Q. zrušil v zmysle § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. a vec vrátil prvostupňovému súdu v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd zároveň zrušil aj súvisiaci výrok o náhrade trov konania, pričom o trovách konania v súlade s ust. § 224 ods. 3 O. s. p. rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci. Rozhodnutie senát krajského súdu prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.